

(iii) The Perfect of the *e* type is regular in pointing: **כָּבַדְתִּי**, **כָּבַדְתָּ** but in the Perfect of the *o* type the *o* vowel predominates: **קָטַנְתִּי**, **קָטַנְתָּ**, **קָטַנְתֶּם** (*Q^etontem*), except in the 3rd f. sg. (**קָטְנָה**) and the 3rd pl. (**קָטְנוּ**).

NOTE: There are several verbs which are Stative in meaning though the Perfect has not the *e* or *o* vowel in the second syllable. In such cases the Imperfect and the Imperative are in *a*, e.g.:

('he lay, slept')		('he was bereaved')	
Perf.	שָׁכַב		שָׁכַל
Impf.	יִשְׁכַּב		יִשְׁכַּל
Imperat.	שָׁכַב		

(Such verbs will be indicated in the vocabularies and the Imperfect will be given.)

EXERCISE 17

Isaac	יִצְחָק	he was great	גָּדַל (impf. יִגְדַּל)
work, service	עֲבֹדָה	he lay, slept	שָׁכַב (, , יִשְׁכַּב)
grave	קֶבֶר	he buried	קָבַר
death (abs.)	מָוֶת		
,, (cons.)	מֹוֶת^a	he commanded	צִוָּה
,, (with suff.)	מוֹתִי		
he was old	זָקֵן (impf. יִזְקֵן)	he was able	יָכַל
he was hungry	רָעַב (, , יִרְעַב)	now, I pray (thee or you)	נָא

(1) **לֹא יָדַע יִצְחָק כִּי יַעֲקֹב בְּנוֹ הֵקָטָן הוּא הָעֹמֵד לְפָנָיו, כִּי כָבְדוֹ עֵינָיו וְלֹא רָאָה: וַיִּדִּי-יַעֲקֹב הָיוּ כִּי־יִעָשׂוּ אָחִיו (2) צָוָה פָּרַעַה אֶת-עַבְדָּיו לֵאמֹר תִּכְבְּדוּ הָעֲבֹדָה עַל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, כִּי הִמָּה צִעֲקִים אֶל-אֱלֹהֵיהֶם מֵעֲבֹדָתָם (3) קָטַנְתָּ בְּעֵינֵי-יְהוָה, כִּי**

^a In articulation it is seen how 'máwet' (מָוֶת) becomes 'maut' and then 'môt' (מוֹת).

^b See p. 48, footnote c.

^c Note the changes from **יָדַי** (יָדִי—יָדִי) to **יָדִי**, **יָדִי**.

^d Jussive force—'let be heavy'.

^e Translate into the English present tense, since the state is a complete one.

לא שִׁמְרֶתָּ אֶת־דְּבָרוֹ (4) כִּי שָׁפַכְתָּ דָּמִים וַיִּקְטֹן הַדָּבָר בְּעֵינֶיךָ,
 לא יִמְלֶךְ בְּנֶךָ אַחֲרַיִךְ (5) צָדִיק אַתָּה יְהוָה הַנֶּחֱן לָרַעַב אֶת־
 לֶחֶמוֹ (6) הָיוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר־סִינִי וַיִּרְעַב הָעָם וַיִּצְעֲקוּ
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר לָמָּה יֵצְאוּ עַבְדֶּיךָ מִמִּצְרַיִם, כִּי מָוֶת בְּמִדְבָּר
 הַגָּדוֹל הַזֶּה, כִּי אֵין לָחֶם לָנוּ וּלְנָשֵׁינוּ וּלְבָנֵינוּ, וְאֵין מַיִם לְצֹאן
 אֲשֶׁר אִתָּנוּ (7) לֹא תִשָּׁכַב בְּהִיכַל־יְהוָה כִּי קָדוֹשׁ הַמָּקוֹם
 לְאַלֹהֶיךָ, וְהָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַר אֶת־הַמִּצְוָה הַזֹּאת מִשְׁפַּט־מָוֶת
 לוֹ (8) דְּבָרוּ הַמֶּרְגָּלִים אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר בְּעָרַב יָרְדְּנוּ מִהָהָר
 הָעִירָה וְנִשְׁכַּב שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא (9) יִגְדַל שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ
 וְרָאוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִיחֵנוּ עִמָּךְ (10) לֹא יִכְלֹתִי לִשְׁפֹּט אֶת־כָּל־הָעָם
 לְבַדִּי (11) הִנֵּה אַתָּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן לָכֶם יְהוָה
 וְשִׁמְרֶתֶם אֶת־עֲבוֹדָתוֹ, כֹּאֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם מֹשֶׁה עַבְדּוֹ (12) הִנֵּה
 זֶה בֵּית־אֱלֹהִים וְלֹא יִדְעָתִי וְאֲשַׁכַּב שָׁם (13) וַיְהִי הַנָּעַר
 בְּהִיכַל־יְהוָה וַיִּגְדַל וַיְהִי לְאִישׁ, וַיִּשְׁמַר אֶת־עֲבוֹדַת־יְהוָה וַיַּרְדֵּף
 אֶת־הַצֹּדֵק וְאֶת־הָאֱמֶת (14) וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת־יַעֲקֹב וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף
 אֶת־מִצְוַת־אָבִיו אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ לִפְנֵי־מוֹתוֹ לֵאמֹר אֶל־נָא
 תִּקְבֹּר אֹתִי בְּמִצְרַיִם, קִבְּרָה־נָא אֹתִי בָאָרֶץ־כְּנָעַן וְשָׁכַבְתִּי עִם־
 אֲבוֹתִי שָׁם (15) וַיְהִי דְּבַר־יְהוָה אֵלָיו בְּחִלּוֹם־הַלַּיְלָה לֵאמֹר
 אֲנֹכִי אֱלֹהֵי־אַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי־אַבְרָהָם יִצְחָק וְשִׁמְרֹתִי אֶתָּה מִכָּל־רָע

(1) The children of Israel served Pharaoh the king of Egypt and the work was heavy upon them exceedingly and they cried unto the Lord the God of their fathers from their work. (2) Jacob placed a stone under his head and he slept there that night and it came to pass in the morning that (waw consec.) he remembered the dream which he (had) dreamt. (3) The spies said unto the woman, 'If the elders of the city shall ask thee saying, "Where are the men who came unto thee in the night?" then (waw consec.) thou shalt say unto them, "Pursue ye (after) them, for they went

^a Participle.

^b See p. 18, Note.

^c Pausal.

^d Translate into the English present tense, since the state is a complete one.

^e Emphatic Imperative.